

[Forsvarsministeren.]

Uddannelse. Jeg tror ogsaa, at den eneste retfærdige Maade, hvorpaa man kan have de tilstrækkelige Vagststyrker inde, er at gaa den Vej, som vi har peget paa, at alle unge maa indkaldes. Dette har jo ikke nogen direkte Forbindelse med, hvor stor Hæren skal være, for Hærens Størrelse afhænger naturligvis af, hvor mange Aargange man agter at indkalde til Linien, hvor mange Aargange der skal opstilles i den mobiliserede Hær. I den Henseende tror jeg ogsaa, at man i Fortiden har begaaet en Fejl ved at anlægge Forsvarsordningen alt for meget paa den Basis, at man skulde bruge Aargange helt op til den sekstende Aargang; det er alt for gamle Aargange. En moderne Hær maa være ung, saaledes at den har de fysiske Forudsætninger.

Det ærede Medlem opstillede nu her — ak, hvor mange Gange har vi ikke hørt det i Fortiden — en Modsætning mellem de militære Udgifter og Udgifterne til de sociale Opgaver, og stillede det op, som om der virkelig var en Modsætning til Stede. Han sagde, at vi endelig maa passe paa, at vi ikke bruger for mange Penge til Forsvaret, saa at vi ikke kan løse de sociale Opgaver, der foreligger for os. Jeg synes, at det er en ganske bagvendt Maade at se Tingene paa. Jeg ser aldeles ikke Udgifterne til det sociale og det militære som Modsætninger, saaledes at man absolut maa spare paa det ene for at have Penge til det andet. Jeg ser det i en stor Sammenhæng, i øvrigt paa samme Maade som alle Partier i Sverige har set det; fra socialdemokratisk Side derovre, ikke mindst af den svenske Statsminister Per Albin Hansson, er givet Udtryk for den nøje Sammenhæng, der er mellem det svenske Folkehjem, saaledes som man socialt bygger det op, og Forsvaret. For netop dette Folkehjem, der betyder, at man skaber gode og sunde sociale Forhold i Landet, bidrager jo til, at Forsvaret for det naturligt omfattes med Kærlighed af alle, der lever i dette Folkehjem og gerne vil være med til at hævde og værne det. Jeg tror derfor, at det er en helt forkert, en fortidig Indstilling at stille de to Ting op imod hinanden. Jeg tror ikke, at der er en Modsætning til Stede. Jeg tror, det vil være muligt for os at løse begge disse Opgaver, ja, at det maa være en Nødvendighed for os at løse dem. Begge Opgaver er paatrængende nødvendige, hvis vort Folk og vort Land skal gaa en lykkelig Fremtid i Møde.

Men naar jeg har sagt dette, vil jeg gerne, ogsaa for at yde mit Bidrag til, at vi nu ikke gnoptager Diskussionen, fuldstæn-

dig som om der intet var hændt igennem alle disse Aar, tilføje, at jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard i, at der er Spørgsmaal, der maa klares og overvejes, inden en endelig Beslutning med Hensyn til en ny Forsvarsordning kan træffes. Der er for det første hele Forholdet til den internationale Nyordning i Verden. Jeg er enig i, at den gamle Neutralitetsindstilling eksisterer ikke længere, at der mellem De Forenede Nationer er skabt en Solidaritet, som er forpligtende for os og forpligtende for de andre Medlemmer, og at Forsvarsspørgsmaalet ikke paa nogen Maade kan eller skal løsrives fra de Planer, som her findes, eller fra den Udvikling, som vi her er inde i. Vore Forpligtelser maa vi opfylde, men det er min Opfattelse, at man ikke fra vore allieredes Side venter, at vi nu blot skal sætte os hen og afvente en Ordre og intet foretage os. Det fremgaar i øvrigt ganske klart af dette, at man har ønsket vor Deltagelse i Besættelsen af Tyskland, og at man gaar ud fra, at vi er et Land, som ogsaa har væbnede Styrker til vor Disposition. Desuden fremgaar det, som fremhævet baade ved denne og ved en tidligere Lejlighed af mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, af, at San Francisco-Pagten jo forudsætter, at hvert enkelt Land er i Stand til at tage Stødet af, hvis en Aggressor igen skulde til at optræde i Europa. Jeg tror heller ikke, at det er det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaards Mening, at vi skal ligge helt vaabenløse hen i det Europa, som vi ser for os i Dag. Men vi er altsaa enige i dette, at inden vi tager den endelige Bestemmelse, naar Valget er overstaaet og en ny Regering og Rigsdag træder ind, om vor Forsvarsordning, maa vi overveje og have Oplysninger om hele vort internationale Forhold og om, hvilken Indfyldelse dette kan faa paa den Forsvarsordning, som vi skal skabe. En kommende dansk Forsvarsordning maa være i Kontakt og i Overensstemmelse med den nye Verdensorganisation, som forhaabentlig vil blive opbygget, og maa tilvejebringes ud fra den Forudsætning, at Organisationen bliver opbygget.

Den anden Ting, som man selvsagt slet ikke kan se væk fra, og hvor det vilde være ganske urigtigt, at man stillede sig op og ønskede at gennemføre Tingene, som om intet var sket, er naturligvis den Virkning, som Opfindelsen af Atombomben maa have. Den maa herhjemme som i andre Lande give Anledning til Overvejelser med Hensyn til den fremtidige Militærordning. Vi skal ikke skabe en Forsvarsordning her i Landet, som ser bort fra den Virkelighed, vi lever